

tris obitu mirabili narrat, accepisse se ex ore hujus Roberti abbatis, qui, inquit, *magis quam sexaginta septem annis in monasterio sub jugo regularis disciplinae vixit*. His congruit quod et in vulgata S. Bernardi Vita, et in Exordio Cisterciensi legimus fuisse Robertum hunc S. Bernardi *secundum carnem propinquum*; vel apud Petrum Cluniacensem, lib. vi, epist. 35, *sanguine proximum*. Quod vero prima illa S. Bernardi epistola, *in medio imbre sine imbre* scripta titulum præfert ad Robertum nepotem suum, aut epistolarum collectoris hallucinatio est, aut ea loquendi ratio ad illum morem pertinet olim usitatissimum, ut jam **641** alii observarunt, quo nepos dici solebat etiam patruelis, aut consobrinus, aut amittinus, si modo patrueli suo, aut consobri- no, aut amittino esset ætate inferior, vel patre aut matre junioribus genitus. Ex quo licet conjicere Alayde S. Bernardi parente fuisse Roberti matrem ætate inferiorem; et Robertum, cum ad eum S. Bernardus scriberet, adolescentem ac pene puerum fuisse intelliget quisquis primam illam S. Bernardi epistolam legerit et Guillelmum abbatem, lib. i De Vita S. Bernardi, capite undecimo.

2. ANDREAS miles Templi, ad quem est epistola S. Bernardi 288, avunculum eum prænotans, qui et avunculus dicitur Bernardi Montisbarri Domini, patre nati Rainardus S. Bernardi avunculo. Quas illi proles assignat Genealogia Fontenetensis, nullo modo eum spectant.

2. GUALDRICUS. De hoc Vita S. Bernardi, lib. i, cap. 3: *Primus omnium Gualdricus avunculus ejus, absque dilatione aut hesitatione, pedibus, ut aiunt, iit in sententiam nepotis, et consensum conversionis, vir honestus, et potens in sæculo, et in sæcularis militiae gloria nominatus, dominus castri in territorio Eduensi, quod Tuillium dicitur*. Hic moneendus es, mi lector, duo esse castra in Eduis ejusdem fere appellationis. Alterum Tuillium in pago Alisiensi, vulgo *Tit*; alterum Tuillium, quod in Tabulis Fontenetensibus Tullio, vulgo *Touillon*, cujus olim possessor Gualdricus. In hoc Tullione est decanatus foraneus, sive archipresbyteratus Eduensis diocesis, numero 19. Abest Tuillium a Montebarro quinque circiter leucis horariis, Tullio vix duabus. Concessit Tullio in ditionem monasterii Fontenetensis; at non Tuillium, a quo denominati in hoc opere **645** complures; et inter cæteros, ad annum 1174, Hugo Peccatum de Til. Ubi mirari licet viri humilitatem, qui se non tantum peccatorem cognominari voluit, ut alii permulti; sed Peccatum, quod solum a se habet homo; de anima, de corpore, de aliis suis bonis omnibus Deo auctori debitor. Porro in prima magna Charta Fontenetensi asseritur Waldricus hic jam tum monachus, cum fratre suo Milone converso, et Martino eremita, abbatie Fontenetensis primus ædificator.

2. MILONEM vero S. Bernardi avunculum, tunc conversum, si postmodum priorem Fontenetensem legis, quod ex nonnullis tabulis colligi videtur,

cave existimes id muneris eum adhuc conversum gessisse. Hoc enim in Ordine Cisterciensi nunquam licuit; sed pro certo habe Milonem qui humilitatis affectu, primo suo in Ordinem ingressu, inter conversos profiteri voluerat, postea dignum a præfectis judicatum qui monachus fieret, etiam monachis apud Fontenetum, cui domui initium dederat, aliquandiu præfuisse. Hunc ex anno 1113, abdicata sæculi vanitate, Cistercium in S. Bernardi comitatu se recepisse colligimus ex Chronico Senonensi.

CAPUT X.

Enarratio alterius partis tabulae hujus secundæ, ubi de antiquis comitibus Grinionensibus quædam notatu digna.

3. Bernardus dominus Montisbarri, in tabulis Godefridi Lingonensis episcopi asseritur Rainardi filius, Andreae vero pater. Milesendis quoque in prima magna Charta Fontenetensi hujus Bernardi soror memoratur, et Rainerii conjux: quem, ut probabilius, putamus **646** Rainerium de Rocha, eundemque fratrem Godefridi episcopi, unde hujus affinitas cum S. Bernardo.

4. ANDREAE uxor Helvidis Epissie domina, quos illi filios genuerit, quosve Hugoni de Ulmo, cui secundis nuptiis copulata est; qua item ratione per ejus filiam cognominem, nempe Helvidem de Ulmo, Espissie toparhia ad Drogonis de Melloto derivata sit, supra jam satis explicuimus.

De comitibus Grinionensibus, quæ olim illos cum familia Monsbarrensi affinitas conjunxerit, operosius est investigare. Citatæ tabulae Godefridi episcopi hæc habent: *Divisio quoque terrarum inter Fontanas et Segestrum, sicut facta jam dudum fuerat in præsentia comitissæ, amitæ ejusdem Andreae, ubi et lapideæ metæ positæ sunt*. Erat Andreae, ut diximus, avus Rainardus, Bernardus vero pater, quare Andreae amita Bernardi soror fuit, Rainardi porro filia. At unde comitissa, nisi a marito comite? aut cujus tandem comitis uxor fuit, nisi Grinionensis, qui loco proximus Montisbarri castro, et multorum circa locorum primarius dominus? Aringiarum territorium cum Rainardus Montisbarri dominus Fontenetensibus contulisset, ratum id esse debuit Grinionensis comitis auctoritate et consensu; sic enim habet prima magna Charta Fontenetensis, numero 1: *Hoc quoque cum magna benevolentia laudavit dominus Fergannus Grinionis consul*. Sub alio dono Leobaudi de Grinione, et Humbaudi de Rubemonte. *Hujus rei testes fuerunt consul Grinionis Helirannus Fercannus, Godefridus de Sagniac, etc.* In hac ipsa prima charta non semel appellatur Bernardus dominus Montisbarri, ut de Ferganno Grinionensi comite **647** suspicari liceat fuisse illum Rainardi generum, Bernardi sororium, et conjugis charissimæ intuitu seu rogatu, de ejus consanguineis, Fonteteni vel monachis vel fundatoribus bene mereri studuisse.

Post Fergannum, rediisse constat comitatum Grinionensem ad dominium principis, nempe Hugonis II

Burgundiæ ducis. Hic enim laudante ducissa Mathilde uxore sua dedit ecclesie Fontenetensi quiddam habebat apud Puteolum Francum: qui locus, ut habent tabulae, descendebat de dominio Grinionis castri, cujus ipse dux erat dominus. Et translatus hujus domini non alia rationabilior causa occurrit, quam quod Fergannus vel improlis, vel absque prole mascula e vivis excessisset; quippe illa præsertim primariæ clientelæ feuda solis masculis a principe committebantur, hæc tamen feminarum hæredum plerumque ratione habita, ut quos maritos nactæ essent, illis ea prædia cum honorum titulis conferrentur.

Ad hæc certum nobis est ex tabulis Henrici Eduensis episcopi, anno 1165, datis, Raimundum Hugonis II ducis filium, et fratrem episcopi Henrici, fuisse comitem Grinionensem, etiam antequam **648** Mathildis matrem duxisset uxorem, quæ Mathildis matre nata Agnete de Montepencero, paternum comitatum Grinionensem Odoni de Yssolduno in dotem tulit. Dederat enim Raimundus comes Fontenetensibus *quidquid ejus chasati de dominio Grinionis eis darent de chasamento suo, sic tamen, ut chasatum non perderet*. Hæc igitur dederat jam comes Grinionensis, nondum autem Agnetis maritus. Ex quo licet conjicere collatum Raimundo ab Hugone patre Grinionensem comitatum, cum ille Ferganni comitis vel **648** relictam viduam vel filiam sibi despondisset.

Per id tempus, observatu dignum est ex prima magna Charta Fontenetensi Walterium conestabulum dominum fuisse Montisbarri, non castri, opinor, sed tantum burgi seu villæ, et de beneficio primarii domini Rainardi, seu Bernardi ejus filii, qui castrum obtinebat. Id possessionis olim nobis visum est evenisse Walterio conestabulo, ex ejus conjugio cum aliqua Rainardi sorore, et ea fortasse quæ Roberti Domus-Dei abbatis mater fuit, ac S. Bernardi matertera. Sed alia nunc sese offert haud paulo verisimilior ratio quod, comitatum Grinionensem tunc obtinente Hugone duce, ille ejus militiae præfectus missus ab eo sit ad aliquod tempus, in dominium utile villæ Montisbarri, ut Ferganni olim comitis relictæ Bernardi Montisbarri domini sorori dotalitia jura vindicaret, in ejus vel secundum conjugem, vel generum Raimundum refundenda. Ignosce, lector, velut cæco in hæc momentorum penuria, in his tenebris conjecturas tanquam umbras palpanti, et ubi certa non suppetunt, saltem vero similia æqui bonique consule.

5. De Alayde, haud scio an in melius quid incurrerim. Hujus nominis Grinionensem comitissam Odonis de Yssolduno junioris conjugem supra exhibuimus; quam et Andreae Montisbarri domini filiam, Bernardi autem de Montebarro Espissie domini sororem haud levi conjectura pronuntiavimus. Quod monuit eruditus quidam amicus ex Rigerio in Chronico Lerinensi, fuisse Alaydem hanc primum Archembaldi de Borbonio uxorem, tum hoc mortuo duxisse Odonem de Deols, unde illam asserit et Odo-

nis II. Burgundiæ ducis filiam, et **649** Odonis de Yssolduno junioris conjugem, non me ab ea quam proposui sententia dimovet. Fateor ego quidem Alaydi huic Burgundæ maritum fuisse Archembaldum de Borbonio, ejus nominis, ut Duchesnius numerat, septimum, nego illam eandem Odoni de Yssoudun juniori fuisse matrimonio junctam, argumento triplici: Primum, ob nimiam illorum sanguinis propinquitatem; cum certum sit, Raimundi, qui avus erat maternus Odonis hujus Yssoldunensis, fratrem fuisse Odonem duce, adeoque Alaydem et Odonem Yssoldunensem fuisse in secundo et tertio gradu consanguineos. Quibus in gradibus nulla concessa esset incestum eluens dispensatio, præsertim ante concilium Lateranense anni 1215, cum ad septimum usque affinitatis aut consanguinitatis gradum vetita essent matrimonia. Secundo, ob temporum et ætatum improportionem; nam Alays Archembaldum priorem virum amiserat ex anno 1169, cum Odo de Yssolduno Mathildis Burgundæ filius adhuc esset sub nutricum aut gerularum cura, certe pueriles annos nondum excessisset. Id nos docet Mathildis patruus Henricus Eduensis episcopus, cum eam Odoni de Yssolduno seniori recens desponsatam, adhuc puellam nuncupat anno 1165. Quam igitur ratione Alays post quadriennium Archembaldi relictæ, Mathildis patruelis suæ junioris filium adhuc infantulum sortiri conjugem potuit? Tertio denique, quia anno 1201, jam Alays inter Fontis Ebraldi moniales velata erat, ut videre est apud Duchesnum in Probationibus antiquæ familiæ ducum Burgundionum. At anno 1212, Alays Odonis Yssoldunensis relictæ, adhuc in sæculo degens, Radulphi filii sui testamento interfuit.

650 Si qua ergo fides habenda est Chronico illi Lerinensi, capiendum illud opinor de Odone de Deols, qui patris Odonis de Yssolduno junioris consobrinus seu patruelis fuerit, adeoque Alaydi ætate propior. Nam ut monet Duchesnius, Odo maritus Mathildis, et junioris Odonis pater, filius fuit Gaudfridi, filii Odonis, fratris Radulphi de Deols. Quare, in hujus gentis genitili arbore, ramus familiæ Yssoldunensis, a ramo familiæ de Deols, in Odone Alaydis marito quarta jam fissura erat divisus. Quærendus ergo est Alaydis Archembaldi relictæ secundus maritus in ramo de Deols ejusque fissura superiore. Unde etiam nonnulla apparet horum conjugum propinquitas, cujus mentio in Chronico Lerinensi, in eo videlicet quod Odo de Deols Radulphi vel filius, vel nepos, et ejus cognatus Odo de Yssoudun comes Grinionensis ejus nominis primus, uxores habuerint Alaydem et Mathildem patruelas.

Sto igitur in conjectura mea, cujus causas parvina illa 560, aperui, videri Alaydem Odonis junioris comitis Grinionensis conjugem, de Montisbarri familia, Andreae filiam, Bernardi sororem, cujus si qua esset quærenda cum marito affinitas, in eo appareret quod esset Odo Raimundi ex Mathilde filia nepos, qui Bernardi Alaydis avi sororem, aut ejus

fortasse, ut diximus, filiam in matrimonio habuisset.

CAPUT XI.

Tabula III. Sombornionensem antiquam gentem in ducum Burgundiae regiam familiam desisse ostendens.

Quia S. Bernardi paternum genus, quod a Fon-

WARNERIUS anno Christi 1020, cujus uxor ISTIBERGIS, Anna et Addila, filiae, Gozelinus fortasse frater aut patruelis, pag. 518, 520.

WARNERIUS, inter familiares Hugonis II Burgundiae ducis, anno 1104, p. 426.

WARNERIUS fundator abbatis de Aseraule, sive de Buxeria anno 1131, de quo vide in Beatrice nostra Cabilonensi, p. 185; itemque abbatis monialium Pratilongi, p. 442.

HERVEIUS, sive Arveius, p. 442. WIDO, praenome Rainaldus, de consensu Emengardis uxoris, Pratilongi monialium fundos extendit, 1149. Obiit pridie Kal. Septembris, p. 422, 461, 520.

GAUTERIUS, annis 1188, 1208, 1210. Obiit 1217; uxor illi, Jacqua, seu Jacoba, p. 464, 466, 467, 468. GARNERIUS dominus de Montoillot. GUIDO dominus de Toreis, p. 468. Uxor AALIZ, p. 465, 468, 469.

HERVEIUS, GAUTERIUS, annis 1217, 1220, 1225, 1232, 1233, 1242. Uxor BLANCHIA, quae et Maingerdis, marito superstes ab anno 1242 ad 1272, pag. 468, 469, 470, 474, 475, 482, 483, 484, 485, 563, 566, 567. GARNERIUS, cui uxor ELISABETH, p. 469. JOANNES, p. 469. GAUTERIUS, p. 469. AGNA monialis de Praalon, p. 469.

652 JOANNES, p. 475. JAQUETA, uxor GUILLELMI de Monteacuto, domini de Maelein, qui Hugonis III ducis Burgundiae, pronepos fuit, p. 476, 477, 478.

ALEXANDER de Monteacuto, dominus Sombornionis, tanquam haeres aviae suae maternae Blanchae seu Maingredis. propinquior ab intestato, p. 477, 478, 479, 482, 483, 484, 563.

CAPUT XII.

Tabula IV Sombornionenses dominos de Fontanis recensens, usque ad Mariam Richardi filiam et haeredem.

Paterna S. Bernardi familia, hoc est Fontanensis, a Guidone fratre ejus primogenito ad Claudium de Clerone baronem de Saffris hodie superstitem venit, per feminas haeredes quinquies intercisa.

Harum prima fuit filia Guidonis, Bartholomaei Sombornionensis conjux: secunda Belota uxor Willelmi de Sauz; tertia, Maria de Fontanis Guillelmo de Marrey desponsata; quarta, Amyota de Marrey, cui maritus fuit Antonius de Sagniaco et de Saffris; quinta et ultima Maria de Sagniaco, Othenino de Clerone matrimonio juncta. Primam et secundam quarta haec tabula dabit, caeteras reliqua ordine suo sequentes:

BARTHOLOMEUS de Sombornone, dominus de Fontanis per conjugem N. patre natam Guidone S. Bernardi fratre primogenito, cujus soror memoratur in Chronico Clarevallensi abbatissae de Polengeio, p. 445, 457, 463, 464, 465, 547, 87, 88.

KALO, cujus obitus XIV Kal. Septembris, 463, 464. TECELINUS, p. 463, 464.

GIRARDUS LI BROS, dominus de Asneriis. Uxor MARGARITA 463, 467, 563.

653 BELOTHA, uxor Willelmi de Sauz, p. 573. GARNERIUS nepos Gerardi de Asneriis, dominus Fontanarum pro tertia parte Fundator prioratus de Bonuau subtus Talentum. Miles Templi, unde dictus homo Templariorum. Uxor Gertrudis, p. 467, 470, 471, 473, 572, 573.

JOANNES, dominus Fontanarum, pag. 573. KALO, de Sauz, dominus Fontanis. Obiit 1270, 31 Octobris. Uxor DANNEZ, vel Dannot, p. 471, 472, 480, 481, 482. OTHO, sive Otheninus, p. 471, 472.

HUMBERTUS. Uxor BONA. JOANNES, p. 481, 525.

GUILLELMUS, p. 481, 593, num. 7, 10.

JOANNES, p. 523, 593, num. 11, 12. CECILIA, p. 523.

GUILLERMETA, p. 523.

GILETUS. Uxor AGNES de Chartretes, p. 593, num. 12, 13, p. 594, num. 16, 18, 19. MARGARETA, uxor Ugonis de Buffons, p. 594, num. 16. DANNOT, uxor Haimonini, de Montoillot, p. 594, num. 15.

HUGO. Uxor SIMONETA de Pontescisso, quae illi genuit tres filios et duas filias, de quibus infra, et mortuo conjuge nupsit secundo Hugoni de Bera, deinde Joanni Dart tertiis nuptiis copulata, tres ei filias peperit, Joannam, Margaretam et Mariam, p. 596, num. 26, 27, p. 599, num. 34, p. 615.

MARGARETA. p. 593, num. 13, p. 596 num. 27.

GUIDO, canonicus Lingonensis p. 594, num. 18.

AGNES monialis S. Joannis Augustodunensis.

N. monialis de Lareyo, N. monialis de Loco Dei, p. 59, num. 13.

654 JOANNES, p. 599, num. 34, p. 614, 616. ROBERTUS, p. 599, num. 34, p. 615.

RICHARDUS. Uxor Philippa de Sauz, p. 599, num. 34, p. 615, 616, p. 600, num. 39, p. 602. ELISABETH, p. 599, num. 34, p. 615, JOANNA, p. 599, num. 34, p. 615.

AGNES, p. 616.

JOANNA, p. 616.

MARIA, Uxor GUILLELMI de Marrey, de quibus tabula VI.

Ad paginam 529 et ad annum 1237, notatus est Hugo de Fontanis burgensis Divionensis; qui cum nec miles, nec domicellus nuncupetur, nec ulla ejus reperitur mentio in tabulis familiam Fontanensem spectantibus, illum opinamur vel a patria dictum de Fontanis, vel fortasse quod alicujus ex dominis Fontanensibus filius fuerit nothus, et ideo legitimis non accensendus.

Occurrent praeterea complures domini vel dominae de Fontanis in excerptis nostris ex Recensione tabularum Saffrensiarum et Fontanensium, a pagina 585 ad. 590, quos huic nostrae tabulae ex autographis confectae inserere religio fuit, ne certa cum dubiis confunderentur. Quam enim illa Recensio mendosa, ac tum in personarum appellationibus, tum in temporum notis deformata sit, supra monuimus, p. 617.

CAPUT XIII.

Tabula V familiae de Sauz, qua Fontanensem spectat. Quis Willelmus de Sauz, cujus uxor fuit Belota de Fontanis.

Adeo clara est inter Burgundiones familia de Sauz, ut digna videatur quam peritus aliquis genealogus justo illustret volumine. Fabulari mihi quidem videntur 655 et in verbo ludere qui ei ab oppido vulgo Saulieu, Fausti viri consularis pariter et Christianissimi sede nomen inditum putant. Id enim castrum in Itinerario Romano Sidoloucus, et in Actis sanctorum Benigni, Andochii aliorumque ejusdem scholae martyrum, quos aedibus suis Fau-

stus altero post Christum saeculo benigne exceperit, Sedelocus nuncupatur. Porro a villa seu castello de Sauz, quod in Aduis et in agro Alisiensi haud procul a Sinemuro positum est, ne illi quidem se appellatos putant qui hodie se ex ea familia prognatos profitentur. Vera igitur gentis hujus origo, a castro est quod nunc vulgo Sauz-le-Duc, ex quo nimirum Burgundiae ducum ditioni adjectum est: quod antiquis Sals, et Sauz, et Salionem dictum constat. Possis etiam Salices, vel Salicem efferre, post Philippum Pulchrum Francorum regem, qui, dato diplomate ad annum 1304, Guillelmum ejus familiae caput de Salice nuncupavit. Aut ad gustum Jonae referentis, Columbano et sociis nonum jam diem apud Anagrates ciborum penuria laborantibus, Carantocum abbatem Salicis divinitus admonitum subsidio misisse Marculfum cellerarium suum cum vehiculis largo commeatu oneratis, per saltuum avia et opaca silvarum jumentis ductu divino praeventibus. Salicis enim nomine venire hic putamus villam hodie Sauz, inter Vesulium et Luxovium mediam, a qua distant Anagrates leucis horariis fere quinque.

De gente de Sauz pauca in praemissis sparsimus, eo duntaxat spectantes ut appareret qua ratione Fontanensis familia per Sombornionensem insita ei fuisset, nempe in Willelmo de Sauz Belotae de Fontanis marito, cujus genus, opinor, sequens tabula haud obscurum relinquet.

656 EVILO, qui et Ebalus, Hebalus, et Eubolus, comes de Sauz. Uxor Regina, pag. 486, 487, 489, 491, 492, 546. Obiit comes v Idus Octobris pag. 520. WILLELMUS, pag. 486, 487, 489.

GUIDO qui comitatum Lingonensem permutatione transtulit in Hugonem III Burgundiae ducem; hic Galtero patruo suo Lingonensi episcopo, ejusque successoribus dono dedit, pag. 486, 487, 489, 490, 491, 492, 493. GIRARDUS, pag. 486, 489.

WILLELMUS, pag. 489, 553, 569

HENRICUS, pag. 491, 492, 493.

OTHO. WILLELMA UXOR, p. 491, 613,

GUIDO, uxor Elisabeth, p. 487, 493, 494, 495, 496, 613. HUGO canonicus Lingonensis, pag. 496. WILLELMUS, cui ex BELOTA de Fontanis filii fuere Joannes, Kalo, et Otho tabula quarta recensiti, pag. 471, 472, 573.

BARTHOLOMEUS, pag. 487, 494, 495, 496.

BEATRIX, pag. 487, 495.

JACOBUS, uxor Maria de Monte S. Joannis, pag. 497, Jacobo in transmarinis partibus defuncto, relicta ejus Maria nubit Joanni de Passavant, pag. 498.

GUILLELMUS. Uxor ejus Margareta filia comitis Viennensis, sepulta apud Dominicanos Divionenses. 1290, pag. 498, 499, 618. JOHANNETA UXOR GUIDONIS Pleepape scutiferi, 1285, page 617.

Girardum de Sauz, quem exhibent tabulae Fontenenses ad annum 1227, consulto praetermisimus, de ejus loco proprio incerti. Sic et Guillelmum de

Sauz, cujus 657 uxor Beatrix cum Joanne et Guillelmo filiis memoratur ad annum 1265. Cum alioqui dubitare vix liceat quin hi omnes, aut Evi-

lonis comitis, aut Willelmi ejus fratris posteris annumerandi sint; sed ejus e duobus, vel quo gradu, obscurum. Willelmus alius de Sauz, et uxor ejus Hermengardis laudantur in tabulis Henrici Eduensis episcopi, tempore Arnaudi abbatis Fontenetensis, pag. 553, nec diversus ab hoc fuisse videtur Willelmus is, qui tempore Godefridi Lingonensis episcopi, et Rainerii Albæripæ abbatis memoratur pag. 489. Nam ordinatum constat abbatem Rainerium anno 1158, ut docet pagina 569. Abdicavit autem Godefridus episcopus anno 1161, ex Chronico Clarevallensi, pag. 82. Quare, datum videtur diploma Godefridi haud procul anno 1159: quo in diplomate mentio est Willelmi de Sauz, fratris Evilonis comitis; et ex horum fratrum præjudicio, Willelmi de Sauz junioris calumnia refellitur. Unde Willelmum hunc juniorem prioris cognominis filium haud improbabiler statuimus. Sed adhuc proprius querendus est nobis Willelmus Belotæ maritus, hac videlicet ratiocinatione.

Othonis de Sauz, cujus avus fuit Evilo, sive Hebalus comes, liberorum mentio est in tabulis de comitatu Lingonensis alienatione anno 1179 confectis. Hos ego liberos puto Guidonem Elizabethæ maritum, qui ejus primogenitus asseritur in diplo-

1. MARIA de Fontanis, Richardi Fontanensis domini, et Philippæ de Sauz filia hæres, uxor Guillelmi de Marey ex anno ut minimum 1391, duos ei filios et tres filias genuit. Horum hæc est series, pag. 600, num. 39 et 42; pag. 601, num. 50; pag. 602, num. 51, 52, 53; pag. 603, num. 55; pag. 615.
2. ALEXANDER de Marey primogenitus. Uxor MARGARETA de la Plectiere, pag. 602, num. 52, 53; pag. 603, num. 54, 55; pag. 604, num. 59; pag. 605, num. 63.
2. BERNARDUS de Marey. Uxor ALAIS Perron, pag. 527, 528, 529, 602, num. 52, 53; pag. 603, num. 55; pag. 604, num. 56, 58, 59; pag. 605, num. 63.
2. AMIOTA de Marey, uxor Antonii de Saigny, de quorum 659 posteris erit tabula sequens, pag. 602, num. 53; pag. 603, num. 55; pag. 604, num. 59; pag. 605, num. 60.
2. PERRENOTA, seu Petronilla de Marey, uxor JOANNIS de Chavanges scutiferi, pag. 602, num. 53; pag. 603, num. 55.
2. ODOTA de Marey, uxor Joannis de Champlite, domini de Vonges, pag. 602, num. 53; pag. 603, num. 55.
2. ODO, pag. 602, num. 53, JOANNES, pag. 603, num. 55. HUGUETA, pag. 603, num. 55.

Hæc familia de Marey, sicut dominorum Fontanensium stirpem late propagavit, ita Fontanensem ipsam toparchiam ad externos transmisit. Etenim Alexander de Marey primogenitus, primarium ejus suum in prædium illud nobile universum, et insuper proprii domini quartam suam partem, Joanni Rolin Cabilonensi episcopo vendidit anno 1434, quingentorum sexaginta quatuor Francorum pretio. Deinde Bernardus de Marey, frater Alexandri, anno 1462, vi morbi ad extrema redactus, quartam suam partem de dominio castri Fontanensis cum omnibus adjunctis, abbati Humberto et monasterio Cisterciensi dono dedit, cui largitioni dux Burgundiæ cum assensum suum denegasset, ne scilicet feudum nobile in manum mortuam, ut loquantur, deveniret, ea Fontanarum quarta pars a Cisterciensibus quadringentarum librarum Turonensium summa vendita est; et quidem eidem ipsi, ut videtur, Cabilonensi episcopo Joanni Rolin, cum certum sit, domini Fontanarum medietatem postmodum a Margarita Rolin cognominis episcopi consanguinea, ad Mariam Chambellan, Guidonis de Rupeforti,

mate Benigniano, pag. 613. Hugonem canonicum Lingonensem, et Willelmum cui data in conjugem Belota de Fontanis, Joannem, Kalonem et Othonem, sive Othoninum filios genuit; fortasse et Elisabetham de Fontanis, cujus liberi 658 et Guiardus et Adelina in tabulario Clarevallens, ad annum 1223; sed hoc non usquequaque certum. Firmat vero nexum hunc, non tantum ratio temporis; sed etiam nominatim quo Willelmum Belotæ conjugem, horum Otha filius; cui ab avo nomen inditum suadet ævo illo mos receptissimus, quo de avorum nominibus nepotes plerumque appellabantur.

CAPUT XIV.

Tabula vi familiae de Marey in S. Bernardi paternam lineam insitæ per Mariam de Fontanis.

Hæc tabula, uti et præcedentes, et quæ mox sequentur, ex autographis duntaxat a me inspectis confecta est, nulla prorsus ratione habita Recensionis illius, de cujus dubia fide supra monuimus. Mariam de Fontanis præfert in fronte, uxorem Guillelmi de Marey, per quam in plerasque Burgundiæ illustres familias paterna S. Bernardi linea derivata est; et hujus Mariæ filius Bernardus de Marey, de S. Bernardi domo ac stirpe originem se traxisse gloriatus est.

Franciæ cancellarii conjugem pervenisse. Exinde Fontanarum saltem ex parte dominos reperimus 660 Petrum de Saigny, Otheninum de Cleron, Humbertum de Rupeforti, Willelmum de Damas, et Joachimum de Damas. Verum quia per alias quoque manus versata est ea ditio, et hodieque, ut audio, in contentione est, omnes ejus in solidum vel ex parte possessores, seu præsumptos, seu legitimos persensere meum esse non putavi, præsertim cum ad S. Bernardi genus nunc ista nullo modo pertineant.

CAPUT XV.

Tabula vii familiae de Sagniaco in Fontanensem insitæ per Amiotam de Marey, filiam Mariæ de Fontanis.

Sagniaci, seu Saigneyi, et ab eo loco nuncupatorum nobilium virorum frequens est mentio in tabulis Fonteneti. Ibi ad annum 1282 refertur Hugo de Sagneyo quamdam vineam suam, de consensu Mariæ conjugis, Fontenelensibus certo pretio concessisse. Falluntur qui Huonis et Hugonis confundunt nomina, quæ distinxit superior ætas unde

in autographo S. Stephani Divionensis quod publici juris fecimus, Hugonis Bouins militis de Virgeio, et ejus uxoris Engelvidis recensentur filii Petrus clericus, Hugo dictus Bouins, et Huo. Eisdem familiæ et appellationis alius quidam, nempe Huo de Saigneyo, sequente sæculo, amissa conjugis Isabella de Blaisey, et Philiberto ex ea suscepto filio, Isabellam alteram ex familia de Saffris

sibi despondit anno 1382; natusque ex hoc conjugio Antonius de Saigneyo, Amyotam de Marey uxorem habuit, Maria de Fontanis matre genitam. Hic nexus clarissimarum familiarum Sagniacensis et Saffrensis cum Fontanensi. Et de Saffrensi quidem proxime sequens tabula plura exponet, nunc de Sagniacensi pauca.

- 661 Huo de Saigny. Uxor ejus secunda ISABELLA de Saffris ex anno 1382, pag. 599, num. 38; pag. 600, num. 41, 44, 45; pag. 601, num. 47, 48, 49.

ANTONIUS de Saigny. Uxor AMIOTA de Marey, filia Guillelmi de Marey, Catharina, uxor HUGONINI de la Perrière, pag. 601, num. 46, 47. et Mariæ de Fontanis, pag. 602, num. 53; pag. 603, num. 55; pag. 604, num. 57, 59; pag. 605, num. 60. Secundam uxorem duxit CATHARINAM de Montebeligardo, ex qua nullos liberos tulit.

PETRUS cujus conjux RO-JOANNES, pag. 604 num. 59, ANNA UXOR BERNARDI JOANNA, UXOR GAU- MARIA, UXOR Ste-
LINA de Choiseul, pag. 60, 61. de Bruillart, p. 605. FREDI de Bruillart, phani de Ruf-
604, num. 59, 60, 61; pag. 605, num. 59, 60, 61; pag. 606, num. 66. 60, 61. fey, pag. 605,
pag. 606, num. 64, 65; num. 59, 60, 61, num. 59, 60, 61,
pag. 607, num. 69, 70; pag. 606, num. 66. 60, 61. 62.
71; pag. 608, num. 77.

MARIA UXOR OTHENINI de ANNA UXOR WARINI de S. JOANNA major, conjux CATHARINA de Ruffey, uxor PETRI de
cleron, de quibus in Banssonem, domini d'Y- Girardi de Cappis, Coublans, filii Guillelmi de Cou-
tabula IX. monville, pag. 607, num. 73. pag. 607, num. 72; blans domini de Boussenois, pag.
605, num. 62; pag. 609, num. 85.
73. 87.

JOANNA minor abbatissa Puteiorbis ex anno 1504, pag. 609, num. 83. MARGARETA, et GUILLETA, moniales de Trisenon, pag. 607, num. 75.

JACOBUS, JOANNES, CATHARINA, pag. 609, n. 84.

662 CAPUT XVI.

Tabula VIII familiae de Saffris, desinens in Isabella Huonis de Saigneyo uxore.

Quoniam hodie hæc maxime familia de S. Bernardi consanguinitate gloriatur, cujus et generosos animos egregie refert, hæc tabula antiquum ejus splendorem aperire consilium fuit, a primo (quod quidem nobis innotuit) ejus capite iniens, finiensque in Isabella, quæ masculorum hæredum ad se usque traductam seriem intercepit.

A Saffris, vel a Saffra promiscue in antiquis nuncupatur, cujus nominis quia sunt apud Burgundos

nonnulli accipitres, qui et in Saffrensi gentilitio emblemate quinario numero videntur depicti, suspicio est hæc esse de genere vocalium insignium, vulgo *armes parlantes*; qualia norunt faciales ac genealogi non paucis familiis perquam illustribus convenire. In diplomate Henrici Eduensis episcopi, ad annum 1154, memoratur *Robertus Saffredus, abba quoque frater ejus*; nec non *Stephanus, Joannes, et Galterus Sineterra*, eorum liberi; quorum quia obscura est connexio cum Arveio comitissæ marito, quem sequens tabula primum exhibet, ideo a nobis consulto sunt prætermitti.

HERVEUS, qui et Arveus, et Herverius, de Saffra seu de Saffris, circa annum 1185. Uxor ejus COMITISSA; quam scilicet comitis alicujus viduam, opinamur Herveo secundis nuptiis adhæsisse. Sed hujus comitissæ neque nomen, neque genus produnt tabulæ, pag. 516, 517.

HERVEUS II obiit in reditu de marinis partibus. anno 1249. Uxor ejus GILLA, pag. 485, 486, 516, 517, 525, 592, num. 1, 2, 3, 4. GALTERUS, pag. 517.

663 GUIDO. Uxor ALVIZ HERVEUS III, pag. 592, num. Hugo, p. 592, num. 3. JOANNES dominus de Cam-
de Tienges, pag. 486, 3; p. 593, num. 6. 4, pag. 592, num. 3. porainaudi. Uxor Margari-
pag. 592, num. 2, 3. 4, pag. 595, num. 5.

HERVEUS IV. Uxor BEATRIX de Bux-STEPHANUS, pag. 593, num. 8, 9. STEPHANUS, p. 592, num.
ria, pag. 593, num. 8, 9; pag. 594, 3.

num. 14, 17; pag. 595, num. 20; pag. 598, num. 32.

GUIDO, pag. 594, num. 17; pag. 595, num. 20, 22; pag. 598, num. 32. HELVIS primo nupta Joanni de Muxeio; secundo Joanni de Valle Olligniaci, pag. 594, num. 17; pag. 95, num. 20; pag. 598, num. 32. JOANNES Decanus Lingonensis, pag. 594, num. 17; pag. 595, num. 20, 22; pag. 697, num. 30; pag. 598, n. 32. HERVEUS V, canonicus Lingonensis, p. 594, num. 17; p. 595, num. 20, 22; pag. 598, num. 32.